

O, kommer hid dog til Guds Søn

O Herre god og frelser from

Musik: Nürnberg 1530 / K. Lyngbye

Tekst: DDS02 638 og 482

SS
638,1 O, kom-mer hid dog til Guds Søn, som er os al - le nær i løn, o,
482,1 O Her - re god og Frel-ser from, mig væ-re lad din e-jen-dom, mig

A

6
lad til ham os i - le! Han kal - der bå - de dag og nat på
selv ej mer til - hø - re! Bort - tag, hvad A - dams er og mit, og

10
hver en van - drer træet og mat, han gi - ver sjæ - len hvi - le.
for det ny - e, som er dit, giv hjer-te, ø - je, ø - re!

638

482

2. Han råber til hver synder træet:
Mit åg er godt, min byrde let,
jeg hjælper selv at bære!
O, kom dog, gammel! kom dog, ung!
At syndens byrde er for tung,
det må jer døden lære.

3. Er du i dag end hvid og rød,
måske er du i morgen død,
slet ingen lever længe;
al verdens pral og verdens pragt
et øjeblik kun står ved magt,
som blomst i grønne enge.

4. Her hjælper intet kongeblood
og ej det stolte ungdomsmod,
ej dåd og hæderskransen;
om nogen bød al verdens guld,
det frelser ingen mand af muld,
han må til dødningdansen.

5. O I, som bære Herrens åg
så tit med suk, misunder dog
ej verden sine glæder!
Den ser kun blomster på sin vej,
men skønt den ser og tror det ej,
den på en afgrund træder.

6. Hvad er al verdens lyst og nød
mod nådens trøst og hvilen sød?
Det altid I betænke!
Alt, hvad ved ordets sendebud
os lovet har den gode Gud,
det vil han også skænke.

7. Er det ej mer, end nogen mand
begribe og udtyde kan
af glæde og af ære!
I livets land, i glædens hjem,
i Herrens ny Jerusalem,
o, der er godt at være!

2. I hjertegrunden, Herre mild,
optænd du kærlighedens ild,
så det for dig kun brænder!
Lad øjet åbnes for din glans,
der overstråler sind og sans
og kvæger dog, ej blænder!

3. Lad øret høre hyrdens røst,
hvor til dit folk du taler trøst
og fred til dine spæde!
I pagten hvile hjertet trygt,
trods verdens lyst, trods dødens frygt,
og smage så din glæde!

P.C. Kierkegaard 1838 og 1857

FNBL 182 - OLO - 19-07-2005